

La pica de l'aigua beneita (II)

(ALDC, III, 545. La pica de l'aigua beneita)

Presentem dos mapes sobre aquest concepte: un de lèxic sobre la variació del nucli (*pica*, *pila*, etc.) (II) i un altre de fonètic sobre la variació formal de *beneita* (I) (veg. mapa 304).

Pica (var. *piqueta* 111, 116, 117) és un postverbal de *picar*, d'origen onomatopèic; és mot típic del cat. *Pila* (var. *pileta* 94, 100, 102, 138, 170, 186) deriva del llat. *pĪLA* 'morter; tina o cap de batan'. Els dos mots s'estenen aquí i allà per tot el territori: O. Pou introduïa "la *pica* o *pila* de pedra".

Són de menor extensió el ross. *benitier* (← fr. *bénitier*), i de caràcter puntual, *beneiter* 13 (que podria ser adaptació del fr. *bénitier*), *beneitera* 37, simplificació de (*aigua beneitera* 29; *aigua-senyader* 3, 4 i, per simplificació, *senyader* 5, der. de *senyar*; l'alg. *aiguasantera* 85 (*alguasantera*), adaptació de l'it. *acquasantiera* (campidanès *akwasantera*, logudorès *abbantera*), i *aigader* 7, der. de *aigua* ("aiga").

Són normatius *pila*, *pica d'aigua beneita* i *pica beneitera*, des del DG_I, 1932.

